

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Episcopo Theoderico, qui per ipsam Coloniae in antistitem est
promotus, eiusq[ue] nutu depositus, cap. 41.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

suam recipere ab Archiepiscopo Treuerensi Ioanne. Diuulgatum nobis fuerat, quia ordines solennes celebraturus esset apud Confluentiam, sicut & fecit: a sumptis secum electus noster quibusdam monachis, qui erant ordinandi, profectus est illuc; & dixi ego in corde meo: Bonus iste homo ab aliquo spiritu erroris in parte deceptus est. Et quia ea, quae diuinitus ordinata sunt, mutari non possunt, cum Dominus Archiepiscopus clericos ordinasset, & valde fatigatus esset, ait Abbat: Domine Abba, multum sum lassus, in die Palmarum veniatis ad me Treuerim, & libenter ibi vos consecrabo; quod & fecit. Et miratus sum valde, nihil deinceps dubitans de veritate visionis. APOLLONIVS: Quid si male se habuerint in praelaturis sic a beata Virgine promoti? CÆSARIVS: Sicut ab ea misericorditer exaltantur, ita dictante eius justitia nonnunquam humiliantur, & hoc forte ad bonum suum. APOLLONIVS: De hoc mihi dicas exemplum. CÆSARIVS: Exemplum non longe quæram.

CAPUT XLI.

Mortuo praedicto Brunone, & post occisionem Philippi, Ottone iam in regno confirmato, de successore in Ecclesia Colonensi fatis tractabatur; Hermannus Decanus Bonnensis, qui vir est, ut nosti, valde literatus, cum Deum eiusq; genitricem, sicut ipse mihi retulit, toto cordis affectu deprecaretur, quatenus tantæ Ecclesiæ dignus praeficeretur, nocte in visu eadem Virgo beata ei apparens, & librum aureis litteris scriptum porrigens, ait: Defer librum istum Episcopo. Nihil aliud in libro continebatur, nisi Angelicæ salutationes, id est, Ave Maria, gratia plena. Per librum intellexit Episcopatum, quem cum ferre vellet Ioanni Episcopo Cameracensi, eo quod tam Rex quam ipsi illi fauerent, probitatem illius cognoscentes, reuocauit eum beata virgo, dicens: Non Ioanni, sed Theodorico sanctorum Apostolorum Præposito deferas illum. Quod si in Episcopatu non se bene habuerit, sicut per me illum adeptus est, ita

Promo-
tos mala
se geretes
eadem B.
virgo hu-
miliata

Eccl

per

per me illo priuabitur. Semper in eius obsequio idem
Fal. tibi. Theodoricus deuotus fuerat, & sicut * mihi notum,
 quotidie missarum eius quotidianae vult interesset, num-
 cum offerens singulis diebus. Tempore electionis,
 cum Rex pro Episcopo Cameracensi intercederet, ei-
 que ab electoribus responderetur, quod idiomam tempe-
 ignoraret, cessauit. Hoc ipsum prædixerat præfatus
 Hermannus. Tunc electores, personis quatuor vera
 sua commiserunt, a quibus Theodoricus in Antisti-
 tem electus: qui post dies paucos, a malis consiliariis
 in tantum deprauatus est, ut modicam haberet diffe-
 rentiam inter personas laicas & ecclesiasticas, inter
 rusticos & monachos. Et quæ ab his, ut ab alijs telonia
 recipiens, indebitis exactionibus utrosque grauans.
 His alijsque actibus malis Dei genitrix irritata, egit,
 sicut ex superiori visione colligitur, ut indignè satia
 Moguntino deponeretur, Episcopo simul eius per
 electionem substituto. APOLLONIVS: Quod durus fue-
 rit ordini nostro in episcopatu, satis intellexi. CASA-
 RIVS: Idcirco merito ab illa dejectus est, quæ ordinis
 est aduocata. Tanta illi cura est de ordine, ut etiam
 eos, qui detrahunt illi, sine correptione non transeat,
 verbi gratia.

CAPUT XLII.

*Detrahē
tes ordi-
ni Cister-
censi cor-
ripit.*

Coloniae scholaris est penè quatuordecim an-
 norum, cuiusdam ciuis filius, & ecclesie sanctæ
 Mariæ in Capitolio Canonicus; iste miro modo
 ordinem nostrum diligebat. Hoc anno, cum naues
 ordinis per Zelandiam timore prædonum transire no-
 auderent, rumor venit Coloniā, quod omnes essent
 deprædatæ: & dixerunt quidam: Iustè actum est cum
 eis, monachi auari sunt, mercatores sunt, Deus il-
 lorum auaritiam sustinere non potest. Huiusmodi
 verbis prædictus puer in tantum iratus est, ut odio ad-
 uersus ordinem concepto, religioni detraheret, nec
 æquo oculo monachum siue Conuictum respicere
 posset. Nocte quadam in somnis ante imaginem Dei
 genitricis sibi stare videbatur, quemcum illa severius
 intueretur, & puer tremeret, faciem ab eo auerterit, sic
 dicens: